

L'ESTIU, A PUNT

Racons

COM ARRIBAR-HI

AMB COTXE. Des de l'N-II a Figueres (Alt Empordà), cal agafar la carretera de Roses, municipi des d'on surt la carretera que ens durà a Cadaqués a través d'un sinuós traçat d'uns 15 quilòmetres. Aquesta ruta, però, sol tenir una alta densitat de trànsit en aquesta època i és aconsellable prendre com a alternativa la carretera de Llançà i després dirigir-se a Roses per la carretera de Vilajuïga. Tot just arribar a Cadaqués s'ha d'anar a l'esquerra, cap al far del cap de Creus. Passada la urbanització s'Alqueria, buscarem el rètol que assenyalava l'inici del recorregut. A pocs metres hi ha un punt on podem deixar el cotxe fàcilment.

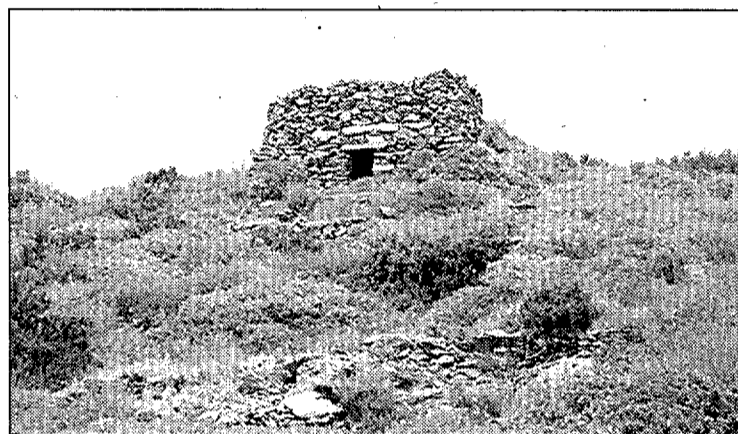
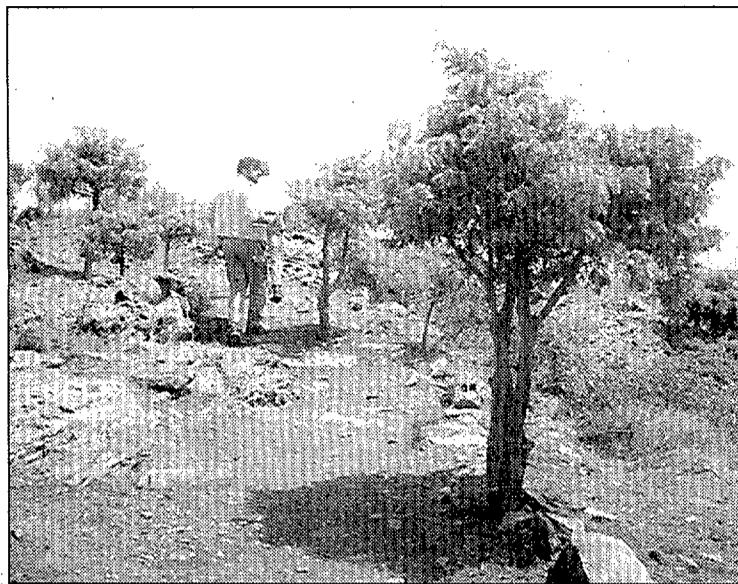
AMB AUTOBÚS. La Sarfa fa viatges diaris des de Figueres, Girona, Barcelona i Roses.

DADES D'INTERÈS

RECORDS. Està terminantment prohibit endur-se plantes o pedres. A Cadaqués podem comprar les postres típiques, anomenades Taps de Cadaqués, o peces de ceràmica com un doll —antiga gerra que es feia servir per anar a buscar aigua a la font.

VISITES. És interessant aprofitar la visita i no deixar-se perdre una passejada pel nucli antic de Cadaqués —bé cultural d'interès nacional— i la casa-museu de Salvador Dalí a Portlligat.

TELÈFON D'INTERÈS. Oficina de Turisme, 972 25 83 15.

A l'esquerra, el pont sobre el rec del Mal Pas. A la dreta, es veuen diversos càdec i una antiga barraca de vinya. Fotos: ROBERT CARMONA.

L'essència del Cap de Creus

ROBERT CARMONA
■ Cadaqués.— Endinsar-se al Cap de Creus produeix una agradable sensació de tranquil·litat. Entre les múltiples rutes que es poden triar per recórrer aquest parc natural, una de molt atractiva i assequible és la de l'antic camí de Cadaqués al far del cap de Creus. Creat el segle XIII, quan tota la zona era plena de vinyes, es va convertir en aquell temps en la «via econòmica» de Cadaqués, tal com l'han batejada

els dos guardes forestals municipals que fa un parell d'anys van recuperar aquest camí.

El punt que hem escollit per començar la ruta —és possible afegir-s'hi en altres llocs— s'agafa des de la carretera que va al far del cap de Creus —està senyalitzat i a pocs metres pot deixar el cotxe—. És important endur-se alguna cosa per beure i ganes de caminar durant una o dues hores, segons el ritme que estiguem disposats a seguir.

El primer que meravella són les típiques parets de pedra seca que delimiten el camí. Antigues barraques de vinya, el pont de cala Bona, les típiques i enrevessades formes de les pedres de Cadaqués i la gran varietat d'espècies vegetals —unes 1.100 al Cap de Creus— i minerals —38 classes diferents—, són altres atractius. Una atenció especial es mereixen els càdec —un petit arbre semblant al gingebre que té fulles tot l'any— que s'arriben a

posar al mig del recorregut. La calor molt probablement ens farà sentir com ens crida el mar i, si decidim escoltar-lo, hi ha un bon nombre de petites i atractives cales prop del camí —Guillola, Ribes Altes, cala Bona, cala Freda, sa Fredosa, cala Torta...—. Al final del trajecte, el far del cap de Creus, amb una espectacular vista i la possibilitat, si no n'hem tingut prou, d'allargar la visita fins la Cova de s'Infern.

Repunt

EL QÜESTIONARI

LLOC I DATA DE NAIXEMENT
 Vilanova i la Geltrú, el 15 d'agost de 1972.

LLOC ON VIU
 L'Estartit.

PROFESSIÓ
 Patró de vaixell.

AFICIONS
 Li agrada el submarinisme, el futbol i també passar-s'ho bé amb els amics.

PROBLEMA SOCIAL QUE EL PREOCUPA MÉS
 El de la immigració i també les guerres.

UN DISC
The Rolling Stones.

UN LLIBRE
Los pilares de la tierra.

UNA PEL·LÍCULA
La misión.

DAMIÀ SANTOS. Patró del «Nautilus»

«Els peixos s'han acostumat a veure gent»

ESTER BERTRAN
■ L'Estartit.— En Damia es passa els dies d'estiu navegant amb el *Nautilus*, un vaixell que permet veure tota la flora i la fauna que hi ha prop de les illes Medes.

—Quin recorregut fa el vaixell?

—«Sortim del port, fem tota la volta a les illes Medes durant uns cinc minuts i llavors fem baixar la meitat del passatge —més o menys unes vint-i-cinc persones— a la part de sota, perquè vegin els peixos. El *Nautilus* està format per dos blocs i les persones que baixen s'hi estan uns vint minuts. Llavors es canvien el torn amb els que s'han quedat a coberta.»

—El *Nautilus* té unes finestres laterals per veure els peixos. Perquè finestres i no un terra de vidre com els altres vaixells?

—«És una peculiaritat que el fa especial. Ho va dissenyar un

dels amos de la nostra empresa, però cal dir que va treure la inspiració dels vaixells del Carib, on ja fa molts anys que n'hi ha.»

—Aquí a l'Estartit va ser el primer?

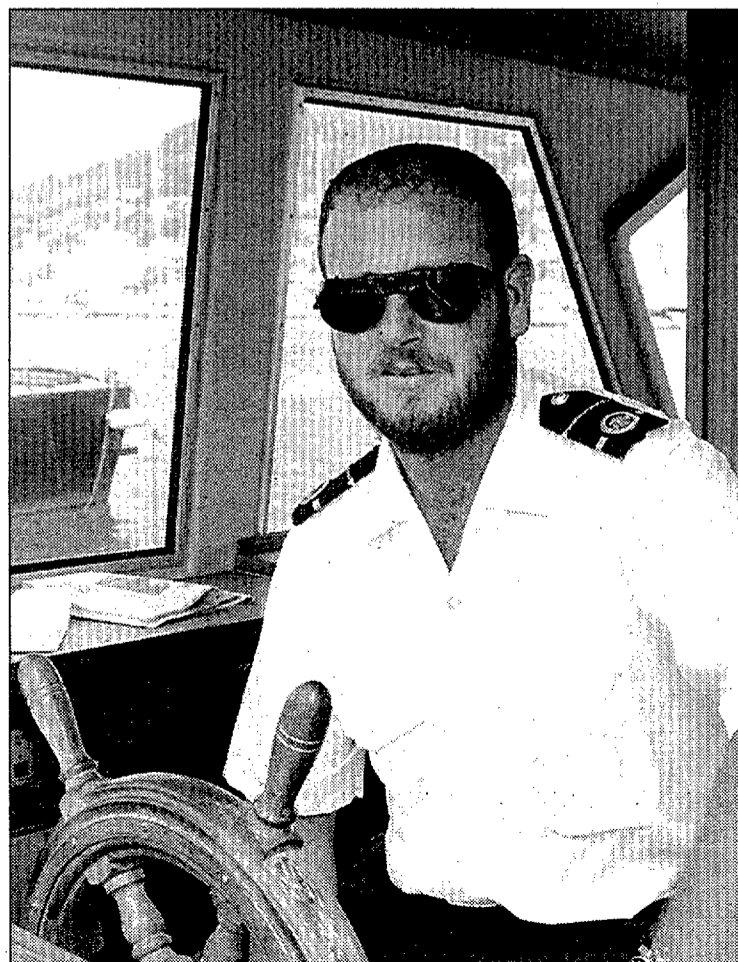
—«Sí, de fet és l'únic d'aquest tipus perquè els altres que hi ha tenen el terra de vidre, però no estan per sota de la línia de protecció del vaixell, i aquesta és la nostra novetat, la perspectiva és molt diferent.»

—Es veuen moltes espècies?

—«Sí, llobarros, sards, imperials, tot el que és el peix de roca, que estan a poca profunditat. Tot el que es pot veure a vuit o nou metres, després ja és massa fons i fosc.»

—I no s'espanten, els peixos?

—«No, estan molt acostumats els peixos de les Illes! Estan molt acostumats a veure gent. A vegades fins i tot segueixen el vaixell, perquè els passatgers els tiren pa.»

En Damia, a la cabina de conducció uns minuts abans de començar el recorregut cap a les illes Medes. Foto: ESTER BERTRAN.